

Симоненко Василь Андрійович 1935—1963

Біографія

(8 січня 1935, село Біївці Лубенського району на Полтавщині — 1963) — український поет і журналіст, діяч укр. руху опору.

В. Симоненко закінчив фак. журналістики Київ. Ун-ту (1957) і працював в обл. газ. «Черкаська Правда» і «Молодь Черкащини», пізніше кореспондентом «Робітничої Газети» «а Черкаську обл. Писати вірші почав ще в студентські рр., але в умовах причіпливої сов. цензури друкувався неохоче: за його життя вийшли лише зб. поезій «Тиша і грім» (1962) і казка «Цар Плаксій і Лоскотон» (1963). Зате уже в ті рр. набули великої популярності самвидавні поезії С., що клали початок укр. рухові опору 1930-70-их рр. Тематично вони становили сатиру на сов. лад («Некролог кукурудзяному качанові», «Злодій», «Суд», «Баляда про зайшого чоловіка»), зображення важкого життя сов. людей, особливо селянства («Дума про щастя», «Одинока матір»), викриття жорстокостей сов. деспотії («Брама», «Гранітні обеліски, як медузи ...»), затаврування рос. великодерж. шовінізму («Курдському братові») тощо. Окремий значний цикл становлять твори, в яких поет висловлює любов до своєї батьківщини України («Задивляюсь у твої зіниці», «Є тисячі доріг», «Український лев», «Лебеді материнства», «Україні» та ін.). Самвидавною творчістю С., за визначенням критики, став на шлях, указаний Т. Шевченком, й увійшов в історію укр. літератури як визначальна постать боротьби за держ. і культ. суверенність України другої пол. 20 в. Доля літ. спадщини С. не відома. Його самвидавня поезія, на сов. Україна лише в незначній частині опублікована в зфальшованому вигляді, поширилася за кордоном і була опублікована (разом з фрагментами поетового щоденника «Окрайці думок») у журн. «Сучасність» (ч. 1, 1965) і в зб. вибраних поезій С. «Берег чекань» (1965 і 1973). В УССР по смерті С. видано з його спадщини казку «Подорож у країну Навпаки» (1964). зб. поезій «Земне тяжіння» (1964) і вибір з творчості «Поезії» (1966) та зб. новель «Вино з троянд» (1965; ці новелі також увійшли у друге вид. зб. «Берег чекань» за кордоном).

Сов. критика у перше десятиліття по смерті С. намагалася паралізувати вплив його самвидавньої поезії цілковитим промовчуванням її, одночасно канонізувати спадщину померлого поета як бездоганно «партійну», але в дальшому, при виразній тенденції до замовчування творчості С. у цілому, розпочато ревізію її як несумісної з «партійністю» в літературі (М. Шамота). Зате високу оцінку, з особливим підкресленням гром. мужности поета, дістала поезія С. у самвидавній критиці (І. Дзюба, І. Світличний, Є. Сверстюк).

Твори

Є в коханні і будні, і свята
Баба Онися
Вино з троянд
Вона прийшла
Грудочка землі
Дід умер
Дума про щастя
Де зараз ви, кати мого народу?
Злодій
Задивляюсь у твої зіниці

Казка про дурила
Кирпатий барометр
Кривда
Лебеді материнства
Любов
Монархи
Моя мова
Салюти миру
Старість
Там, у степу, схрестилися дороги
Ти знаєш, що ти людина?
Україні
Цар плаксій та лоскотон
Чорні від страждання мої ночі

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych